

**SFÂNTUL GHERASIM KEFALONITUL,
IZGONITORUL DIAVOLILOR**

Viața – Minunile – Acatistul

Traducere: Preot Victor Manolache

Carte tipărită cu binecuvântarea
Prea Sfințitului Părinte GALACTION,
Episcopul Alexandriei și Teleormanului

EDITURA EGYMENITA

Editura Cartea Ortodoxă

2009

Introducere.....9

PARTEA ÎNTÂI

I. Minunile Sfântului Gherasim.....	15
1. „Ocrotitorul ortodocșilor”	16
2. „Insula necucerită”	18
3. Trupul nestricăcios.....	18
4. „Demonii sunt alungați”	19
5. Bolnavii se vindecă.....	26
6. „Sufletele se salvează”	32

PARTEA A DOUA

II. Viața Sfântului Gherasim Kefalonitul.....41

Capitolul 1

1. Originea împărătească.....	41
2. „În copilărie, sub povățuirea Domnului”	43
3. În Zakynthos	46
4. La Locurile Sfinte	49
5. La Constantinopol.....	52
6. Sfântul Munte, acoperământul cerului.....	55

Capitolul 2

7. „Bucură-te, Sioane Sfinte...”, Ierusalim!	59
8. Aprinzător de candelă la mormântul lui Hristos.....	61
9. Hirotonia întru preot.....	63
10. Carantania.....	66
11. „A fost purtat de Duhul”	68

Capitolul 3

12. Din Ierusalim în Creta.....	73
13. „Koura” sfântului în Zakynthos.....	76

Capitolul 4

14. Kefalonia.....	81
15. Ținutul Omala.....	86
16. „Noul Ierusalim”	90
17. Obștea.....	92
18. Nevoința sfântului.....	97

19. „Sfântul Gherasim Dascălul”	101
20. Lângă Sfântul Gherasim.....	104
21. Adormirea sfântă.....	106

Capitolul 5

22. Prima mutare a moaștelor sfântului.....	113
23. A doua îngropare a moaștelor sfântului și a doua mutare.....	115
24. Canonizarea oficială	117
25. Chipul sfântului.....	126
26. Racla sfântului - Procesiuni.....	128

Capitolul 6

27. Elemente cronologice ale vieții Sfântului Gherasim.....	135
28. Diagrama cronologică a vieții Sfântului Gherasim:.....	138

PARTEA A TREIA

Acatistul Sfântului Gherasim Kefalonitul, izgonitorul demonilor.....	141
Rugăciune pentru cel izbăvirea celui îndrăcit.....	160
Rugăciunea celui chinuit de diavol.....	161
Laude aduse Sfântului și de Dumnezeu purtătorului.....	162
Părintele nostru Gherasim.....	162
BIBLIOGRAFIE.....	173

Distribuție:
S.C. Egumenița S.R.L.
tel./fax: 0236-326.730
e-mail : editura@egumenita.ro
www.egumenita.ro

PARTEA ÎNTÂI

I. Minunile Sfântului Gherasim

„Demonii sunt alungați, bolnavii se vindecă, răutatea foamei se pierde, uscăciunea pământului se risipește, sufletele se mântuiesc, căci numele tău... cinstit dar este.”
(Stihira rânduiei Vecerniei, p. 36)

Creștinii, când se referă la minunile sfinților, înțeleg în mare parte vindecările miraculoase ale diferitelor boli de care suferă oamenii credincioși sau izbăvirea oamenilor demonizați de sub înrâurirea satanei. Desigur că acestea înseamnă intervenția lui Dumnezeu prin sfinți, conform cu făgăduința Domnului față de ucenicii Săi: „Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, pe demoni scoateți-i; în dar ați luat, în dar să dați” (Matei 10, 8).

Dar nu sunt doar acestea minunile săvârșite prin mijlocirea sfinților. Ele provoacă uimirea oamenilor, de aceea ei se și opresc asupra lor. Prefacerile duhovnicești care se întâmplă în străfundul sufletului omenesc, prin prezența sau rugăciunea sfântului, sau

chiar modificarea stărilor duhovnicești sau politice neprielnice care amenință, odată cu trecerea vremii, să-i piardă sau să-i distrugă pe creștini, nu sunt sesizate de către mulți dintre contemporani. Odată cu trecerea timpului, însă, devin cunoscute și prețuite după cuviință. Dacă o vindecare minunată are influență benefică în sufletul celui vindecat și al rudeniilor lui, o amenințare generală, politică, militară, sufletească, îndepărtată, salvează mii de oameni în prezent și viitor. De aceea, înainte să consemnăm vindecări izolate ale creștinilor, pe care le-a săvârșit sfântul, socotim ca scop principal să adăugăm anumite evenimente de interes mai larg, care s-au săvârșit prin prezența sau intervenția sfântului și de care s-au bucurat mii de creștini, timp de mulți ani, și care au schimbat cursul istoriei.

1. „Ocrotitorul ortodocșilor”

Când Sfântul Gherasim a venit în Kefalonia, stăpânitorii de atunci ai acestor meleaguri erau venețienii, care fiind romano-catolici și aliați ai Papei, s-au îngrijit în orice chip, direct sau indirect, să răspândească învățătura romano-catolică, învățătură potrivnică adevărului ortodox. Și este adevărat că kefaloniții le-au stat împotriva. Astfel, diferite realități sociale, precum căsătoriile, asociațiile, relațiile negustorești, statutul funcționăresc etc. creau felurite prilejuri stăpânitorilor ca să-și impună credința lor. Aducerea în

insulă a multor romano-catolici pentru lucru sau exil a mărit numărul lor la mii, așa încât au ajuns să reprezinte o comunitate religioasă puternică, bine organizată cu arhiepiscopie, preoți și mănăstiri, biserici, școli etc.

Și exact în această epocă grea pentru credința ortodocșilor a apărut „Kir Gherasim, ieromonahul și dascălul” și a început peregrinările sale prin sate, cateheza ortodoxă, sprijinindu-i pe credincioși în credința ortodoxă. Urmarea acestei activități de propovăduire și a prezenței lui sfinte din timpul vieții, dar și după adormirea lui, a fost întărirea ortodocșilor și întoarcerea multora de la romano-catolicism, văzând puterea sfântului ortodox. Și romano-catolicii din insulă care ascultau mărturisirea lor se umpleau de evlavie, îl cinsteau pe sfânt și urmăreau cu evlavie sărbătorile și procesiunile lui, apărând astfel o afinitate între cele două comunități ale insulei, pe care cuceritorii venețieni o tolerau. Astfel, odată cu trecerea timpului, nu priveau cu ochi buni intervențiile sau constrângerile catolicilor față de ortodocși. Această legătură s-a continuat timp de veacuri. Astăzi, în Kefalonia, din mii de catolici au rămas în jur de o sută, cu biserica și preotul lor, și se disting prin evlavie pe care o nutresc față de Sfântul Gherasim. Așadar, fără nicio îndoială, acestea au fost o urmare a prezenței Sfântului Gherasim în insulă, astfel încât cu dreptate este lăudat ca „ocrotitorul ortodocșilor și sprijinitorul credinței”.

Aceasta este prima minune a lui Dumnezeu salvată prin Sfântul Gherasim.

2. „Insula necucerită”

Un alt eveniment de importanță generală care se atribuie rugăciunii Sfântului Gherasim este respingerea atacurilor turcilor împotriva Kefaloniei. În anul 1570 au început atacuri înfricoșătoare ale turcilor, dar au fost respinse: „se crede cu certitudine că creștinii de aici au fost păziți, iar insula aceasta a rămas necucerită în timpul luptei cu agarenii prin rugăciunile sfântului părinte” (Ieremia). La 7 octombrie 1571 flota turcească a fost zdrobită în întregime la Nafpactos și astfel Kefalonia a rămas, de atunci înainte, necucerită de agareni. Ce-ar fi însemnat cucerirea Kefaloniei de către turci înțelegem când ne gândim la incursiunea acestora din 1538, când în afară de jafuri și distrugeri au luat robi treisprezece mii de kefaloniți pe care i-au vândut sau i-au folosit ca sclavi la munci grele.

Odată cu trecerea timpului și din pricina diferitelor evenimente, sfântul a devenit centrul de putere și de întărire al credincioșilor și sufletul kefaloniților.

3. Trupul nesticăcios

Nesticăciunea trupului Sfântului Gherasim este o minune. Mulți, de-a lungul timpului, au cercetat această minune și s-au străduit să dea explicații științifice, dar în final au fost siliți să cedeze și să mărturisească faptul că „explicația nesticăciunii sfântului

se află deasupra oricărei logici și cercetări științifice”, după mărturisirea chirurgilor de la Congresul din 1967 din Argostoli.

În continuare vom prezenta câteva dintre numeroasele minuni ale sfântului, adică vindecări ale bolnavilor, izbăviri ale demonizaților, mijlociri în relațiile dintre oameni etc., pentru zidirea credincioșilor¹.

4. „Demonii sunt alungați”²

Vindecarea demonizatului de către Sfântul Gherasim

Din luna mai a anului trecut, elevul din clasa a șaptea G.N.C. de la gimnaziul din Lefkada, locuitor al satului Vathi din Meganisia Lefkadei, a fost stăpânit de un duh necurat. Acesta, într-una din ultimele zile ale lui septembrie anul trecut, la vremea când i se citeau de către preotul sfintei mănăstiri, Spiridon Linadratos, rugăciuni împotriva duhurilor viclene, s-a tulburat în chip înfricoșător, scoțând în același

¹ Aproape în toate cărțile care au fost editate de-a lungul timpului sunt consemnate minuni. Descrierea cea mai sistematică a făcut-o vrednicul de pomenire mitropolit Gherman Roubanis în Rânduiala de care s-a îngrijit el însuși în 1939, într-un fascicol special.

² Panaghiotis Antipa, *Demonizarea oamenilor și a animalelor*, Atena 1974.

timp răcnete înfricoșătoare și strigând: „Gherasime, mă arzi! Unde mă vei arunca? Cum mă va pedepsi Stăpânul tău? Unde ne vom duce? Eu sunt legiunea căreia Domnul i-a poruncit să intre în porci”.

Din acel ceas, preotul i-a citit continuu exorcizările, așezându-i în același timp pe piept sfânta cruce pe care sfântul o purta cu el și a folosit-o în viața lui. Nefericitul tânăr mușca sfânta cruce continuu, strigând: „Crucea este armă nebiruită, sabie cu două tăișuri”. Preotul, stăruind în rugăciune ca să-l izbăvească pe tânăr de osândirea demonică înfricoșătoare, a auzit glasul diavolului spunând că va pleca în ziua următoare. Într-adevăr, în timpul Dumnezeieștii Liturghii din ziua următoare, după ce mai înainte cel suferind s-a arătat fără simțire, a fost apucat brusc de o mare tulburare, scoțând strigăte înfricoșătoare înaintea raclei cu sfintele moaște: „Gherasime, Gherasime, m-ai scos afară! Eu sunt căpetenia demonilor, m-ai alungat, m-ai biciuit, deschide fereastra ca să plec!”. Și s-a izbăvit de demon. Tânărul vindecat și devenit sănătos cu desăvârșire își amintește pentru totdeauna cele de mai sus și la întrebarea preasfințitului mitropolit Gherman, cum a reușit să-și amintească acestea, a răspuns: „Mi le amintesc foarte clar, însă cum s-au întâmplat acestea nu pot să spun!”

„Bucură-te, rană nevindecată a demonilor!”

Cel vindecat s-a întors la Dumnezeu cu desăvârșire și, devenind preot vrednic, și-a câștigat iubirea și prețuirea turmei sale.

În anul 1929, în satul Mavrata din ținutul Elios, doi frați, A. și I., au fost atacați de demoni. Acești tineri nefericiți au fost tulburați în chip înfricoșător de duhurile necurate, încât nu puteau să fie ținuți de rudeniile lor, care se sileau să-i lege cu funii și lanțuri. Drama era și mai mare pentru nefericiții lor părinți, care cu mare bărbăție au îndurat-o timp de doi ani postind, rugându-se și implorându-L pe Dumnezeu și pe Sfântul Gherasim să le dăruiască sănătate și de aceea i-au și dus pe aceștia la mănăstirea lui, spre vindecare. Omul nu poate să povestească răutățile pe care le-au suferit de la duhurile necurate. Scoteau răcnete sălbatice, înjurându-L pe Dumnezeu și prin cuvintele cele mai rele îl blestemau pe Sfântul Gherasim și strigau: „Kapsalis, ne-ai ars, nu mai putem să rămânem mai mult, vom pleca”.

Și, o, minunile Tale, purtătorule de Dumnezeu, Gherasime, după trecerea celor doi ani, au fost sloboziți de demon și acum se bucură de sănătate, preamărindu-L pe Dumnezeu și pe sfântul care le-a dăruit sănătatea.

* * *

În anul 1924, tânărul G. M. din Lixourios a fost atacat de diavolul cel viclean. Degrabă rudeniile împreună cu cel demonizat, care se găsea într-o stare înfricoșătoare și devenise înspăimântător pentru oameni, legat cu lanțuri la mâini și la picioare, au ajuns la mănăstirea Sfântului Gherasim. Au rămas

destulă vreme la mănăstire înălțând rugăciuni și lacrimi. Tânărul zicea că într-o zi se va sinucide pe ascuns, și de aceea s-a urcat în clopotnița sfântului, pentru a-și împlini gândul cel înfricoșător, sărind de la înălțimea clopotniței. Toți au scos strigăte de spaimă. Sfântul însă l-a păzit și n-a pățit nimic, ci a fost aflat vindecat și de demonul înfricoșător, care îl chinuia așa de tare. Și mulțumind și preamărindu-l pe sfânt, au plecat cu mare bucurie și recunoștință.

* * *

În anul 1932 Ecaterina G. din satul B. era chinată de diavoli. Soțul ei, zdrobit, a dus-o degrabă la mănăstirea sfântului, unde au rămas multă vreme, dovedind o deosebită putere și răbdare. Bolnava urla, bătea, își dădea ochii peste cap și devenea cu desăvârșire de nerecunoscut, provocând o priveliște îngrozitoare. Îl blestema pe sfânt, mânca tot felul de necurății, scrâșnea din dinți și îl amenința pe sfânt că-l va distruge. Toate rudeniile au rămas multă vreme în mănăstire, rugându-se și postind, și sfântul a săvârșit o minune cu ea și l-a alungat pe demonul cel necurat și învățat din nefericita Ecaterina. Apoi au plecat din mănăstire, preamărindu-L și binecuvântându-L pe Dumnezeu și pe Sfântul Gherasim.

* * *

În anul 1930, Maria Zervouli din Akarnania Etolicului a fost adusă la mănăstirea sfântului de către părinți și rudeni, fiind stăpânită de un demon sălbatic. După ce au ajuns la mănăstire, au început cu mare credință, cu postiri și rugăciuni să-l roage pe Sfântul Gherasim să aibă milă de fiica lor și s-o elibereze pe aceasta de diavol și de stăpânirea lui. Demonizata urla, blestema cu cuvinte grele, făcea zgomote și proferă injurii înaintea sfintei racle. Zicea: „Gherasime Kapsalis, mă arzi ca un foc, voi pleca, căci m-au ajuns flăcările pe care le scoți din tine!” După ce a rămas destulă vreme în mănăstire, chinuită de diavol, sfântul a săvârșit minunea și a vindecat-o. Au plecat cu toții, preamărindu-l pe Sfântul Gherasim și vestind pretutindeni marea minune.

* * *

În anul 1936 au venit din Patras la mănăstire părinții cu o fiică pe nume Zoe, rău chinuită de cel viclean. Aceasta a rămas destulă vreme sfâșiată de durere și strigând: „Voi pleca, Kapsalis, dar îți voi smulge platanul când se va face procesiune la izvor!” Aceste lucruri le-a strigat timp de o lună și când a venit ziua praznicului în care se făcea procesiune cu moaștele sfântului și s-a ajuns la izvor, cea suferindă a strigat: „Mă voi duce, voi pleca!” Și când a strigat odată, în momentul în care lumea se găsea în număr mare în jurul platanului, un stâlp de telegraf uriaș a căzut peste platan și peste mulțime, dar într-un asemenea

mod încât nimeni n-a fost vătămat. Și demonul a plecat degrabă și femeia s-a vindecat desăvârșit și toată lumea l-a preamărit pe sfântul și cu lacrimi de bucurie a vestit minunea lui.

* * *

În anul 1931 a fost adusă la mănăstirea sfântului tânăra E. P din Troianaton, cumplit chinuită de diavolul necurat. Aceasta striga cumplit și a descoperit și multor persoane diferite lucruri ascunse. Nimeni nu putea să se apropie de mănăstire, căci se temeau de ea, deoarece striga multe și descoperirea oamenilor păcate ascunse, nemărturisite. Îl blestema pe sfântul, îi adresa injurii cu cuvintele cele mai rușinoase și striga: „Kapsalis, nu voi pleca de aici, oricât te-ai ruga lui Dumnezeu! Aici voi rămâne, nu mă voi duce, niciodată nu mă voi întoarce în locul în care am fost mai înainte! Voi rămâne aici ca să mă răzbun pentru cât de mult m-ai războit în viața ta. N-am putut să te biruiesc nicio clipă. Ai fost ca un stâlp de foc. Voi purta război cu mănăstirea ta, te voi alunga de aici, căci ai uimit toată lumea prin minunile tale. Ne-ai lovit și ne-ai ars! Îl vedeți? Vine cu toiagul să mă lovească. Unde mă voi ascunde? Vai de mine! Pleacă de aici, Gherasime Kapsale! Fugi de lângă mine, căci ai adus asupra noastră toată puterea ta! Numai să ne alungi te-ai ostenit toată viața ta! Vai de noi! Nu voi mai putea să rămân, dar dacă plec îți voi sparge candela cea din mijloc. Voi lăsa semn și după aceea voi pleca.